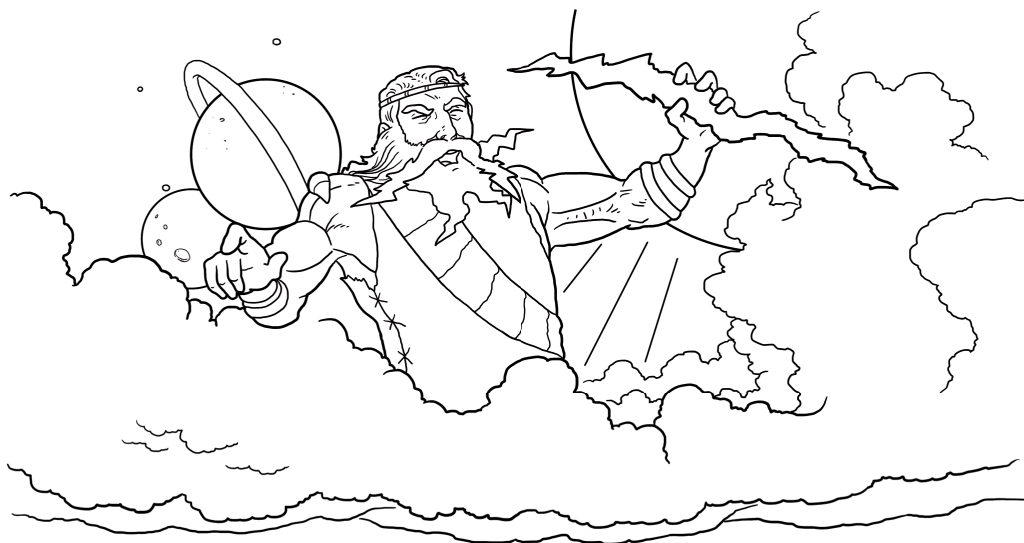


اودین و تور



وایکنیگ ها به اودین، تور و سایر خدایان نوردیک باور داشتند. اودین داناترین، قدرتمندترین و خدای بزرگ جنگ بود. جنگجویان پیش از جنگ برای پیروزی اودین را پرستش می کردند. اودین دو زاغ سیاه بنام های هوگین و نونین داشت. هر روز آن ها باید پرواز کرده و خبرهای جدید را جمع می کردند. به این شکل اودین می توانست بداند که چه اتفاقاتی بین انسان ها روی می دهند. وقتی اودین به سفر می رفت، دو گرگ اهلی او را همراهی می کردند. اسب اودین سلیپنیر، هشت پا داشت و از همه ی اسب ها تیزپا تر بود. اسب اودین می توانست روی زمین، آب، کوه و هوا بتازد. اودین یک نیزه ی فوق العاده داشت که می توانست با آن همه چیز را هدف قرار دهد. اودین پسرهای زیادی داشت. یکی از آن ها تور نام داشت. کشاورزان/دهقانان به او احترام زیاد داشتند. او می توانست وضع آب و هوا را پیش بینی کند. تور مهربان و خوب بود. وقتی او خشمگین می شد، مردم باید مراقب خود می بودند. او با کراچی خود با سرعت بالا به آسمان می رفت. او با چکش بزرگ خود که میولنه/میولنیر نام داشت ضربه می زد. در اطراف او رعد و برق و صاعقه ایجاد می شد. توردررون (توردن) در زبان ناروژی از همین مساله گرفته شده است. میولنه/میولنیر با شدت تمام به هدفی که تور داشت پرتاب می شد. سپس دوباره به سمت دست تور پروازکنان بر می گشت. برای همین بسیاری او را «تور همراه با چکش» می خواندند. روزهای زیادی بر اساس نام خدایان نوردیک نام گذاری شده اند.

Onsdag: Odins dag

Torsdag: Tors dag